

Mál nr. 12/2025

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Heiti vátryggingar: Ábyrgðartrygging atvinnureksturs.

Nafn vátryggingartaka ábyrgðartryggingar (X)

Skaðabótaábyrgð. Óhappatilvik.

Gögn.

1. Málskot móttakið 8. janúar 2025, ásamt fylgiskjölum.
2. Bréf V, dags. 24. febrúar 2025.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að M slasaðist fyrir utan vinnustað sinn þann 10. mars 2022, er hann rann í hálku á bílastæði vinnustaðarins. Hlaut hann meiðsli á hægri öxl í slysinu. M hefur krafist bóta úr ábyrgðartryggingu atvinnureksturs X hjá V. Telur M að slysið megi rekja til hættulegra aðstæðna fyrir utan starfsstöð X. Byggir M á sakarreglunni og reglunni um vinnuveitendaábyrgð. Mikil hálka hafi verið umrætt sinn sem orsakað hafi fall M. M telur að með því að vanrækja að salta og sanda bílastæðið hafi X brotið gegn 39. gr. og 1. og 3. mgr. 41. gr. reglna um húsnæði vinnustaða nr. 581/1995. Í framangreindum ákvæðum er m.a. kveðið á um skyldu vinnuveitanda að sjá til þess að umferðarleiðir séu hættulausar og vinnustaðurinn skipulagður á þann hátt að starfsmenn renni ekki til eða detti. Verði að meta það X til sakar að hafa ekki brugðist við hættuástandi sem skapaðist á bifreiðastæðinu vegna hálku með ráðstöfunum til að tryggja að fólk, sem ætti leið um vinnustaðinn, gæti komist leiðar sinnar.

V hefur hafnað bótaskyldu úr ábyrgðartryggingu X og telur að slysið megi rekja til óhappatilviljunar. Ekki sé sýnt fram á að rekja megi umrætt atvik til atriða sem X beri skaðabótaábyrgð á að lögum. M hafi verið vel kunnugt um aðstæður umrætt sinn og hafi verið meðvitaður um hálkuna þegar hann gekk að bílnum. Að áliti V sé ekki svo rík skylda lögð á X að hann geti komið í veg fyrir að hálka myndist úti á miðju bílplani sem er jafnframt sameiginlegt með fleiri rekstraraðilum og í eigu annars aðila.

Álit.

Ágreiningur þessa máls lýtur að því hvort tjón M megi rekja til saknæmra athafna eða athafnaleysis af hálfu X eða starfsmanna þess, þannig að bótaskylda stofnist úr ábyrgðartryggingu en það hvílir á M að sýna fram á að svo hafi verið. Aðila greinir ekki á um málsatvik þ.e. að M hafi runnið í hálku á bifreiðastæði fyrir utan vinnustað sinn. Mikil hálka var á bílastæðinu umrætt sinn.

Almennt má gera þá kröfu til atvinnurekenda að þeir hálkuverji helstu gönguleiðir starfsmanna á athafnasvæði fyrirtækisins, sbr. m.a. reglur nr. 581/1995. Fyrir nefndinni liggja engar nánari upplýsingar um veðurfar á slysdegi eða í aðdraganda slyssins, þ.e. t.d. hvort hálka hafi myndast skyndilega við þær veðuraðstæður sem voru á slystíma eða hvort áður hafi verið kvartað vegna hálku á svæðinu. Án slíkra upplýsinga verður ekki fullyrt um að X hafi borið að grípa til ráðstafana til að hálkuverja svæðið og er því ekki sýnt fram á vanrækslu þess að þessu leyti. Verður einnig að hafa í huga að vetrarveður á Íslandi getur verið með þeim hætti að aðstæður breytast hratt og ekki liggur fyrir að sérstakar ráðstafanir af hálfu X hefðu komið í veg fyrir fall M enda getur hálkuvörn á bílastæði aldrei komið í veg fyrir öll slys. Verður því ekki annað séð en að tjón M verði rakið til óhappatilviljunar, en ekki atvika eða aðstæðna sem X ber skaðabótaábyrgð á. M á því ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Reykjavík, 18. mars 2025.
rafræn undirskrift

Guðmundur Sigurðsson

Jóhann Tómas Sigurðsson

Heiða Óskarsdóttir